

blev bange, men blot at truslen har været egnet til at fremkalde frygt.

Den truende skal ikke have haft forsæt til at gøre alvor af truslen. Truslerne kan fremsættes i ord eller under anvendelse af kniv, skydevåben m.v.

Overtrædelse af § 266 straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

2.1.4. Hensynsløs farefremkaldelse.

Bestemmelsen i § 252 om forsætlig farefremkaldelse vil typisk finde anvendelse på affyring af skud. Bestemmelsen vil f.eks. kunne bruges, hvor en person skyder hen over hovedet på en anden, men hvor der ikke er tilstrækkeligt bevis for drabsforsæt.

2.1.5. Hærværk.

Efter straffelovens § 291 kan der fastsættes straf over for den, som ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden. Bestemmelsen vil således også kunne anvendes, hvis der udøves hærværk, f.eks. med et hævnmotiv, over for vidner i en straffesag. Den almindelige strafferamme efter § 291 er bøde, hæfte eller fængsel op til 1 år. Under skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel i 4 år.

2.1.6. Retspraksis.

Den offentliggjorte retspraksis på området er sparsom. I Ugeskrift for Retsvæsen 1991 er der på side 587 gengivet en Vestre Landsrets dom, hvor den tiltalte blev fundet skyldig i trusler efter § 266, fremsat mod et vidne, da vidnet, der under en sag mod tiltalte havde afgivet vidneforklaring i byretten, var mødt op for at afgive vidneforklaring i landsretten. Tiltalte, der tidligere var dømt for vold (herunder tidligere vold mod vidnet) og trusler, blev idømt 40 dages fængsel, der også omfattede en mindre overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Endvidere kan der henvises til en Vestre Landsrets dom af 19. august 1991 gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1991, side 874. I denne sag blev den tiltalte idømt 30 dages ubetinget fængsel for trusler efter § 266 fremsat over for et vidne, der havde afgivet vidneforklaring i en voldssag mod tiltalte. Truslerne var blevet fremsat over for vidnet ca. 1 år efter, at der var afsagt endelig dom i voldssagen. Herudover er der inden for den seneste tid afsagt nogle domme ved byretterne med en lidt højere strafudmåling i sager med trusler mod vidner.

2.2. Retsplejelovens beskyttelsesregler (anonyme vidner).

De gældende bestemmelser i retsplejeloven indeholder ikke hjemmel til at hemmeligholde vidners identitet for den tiltalte. En udtrykkelig lovregulering i retsplejeloven af dette spørgsmål blev indført ved lov nr. 321 af 4. juni 1986. Der henvises herom til det under pkt. 2.2.2. anførte. Ved en ændring af retsplejeloven i 1987, lov nr. 273 af 13. maj 1987, blev der alene indført adgang til i visse tilfælde at hemmeligholde et vidnes bopæl for den tiltalte.

Efter retsplejelovens § 848, stk. 1, kan retten beslutte, at tiltalte skal forlade retssalen, mens et vidne eller en medtiltalt afhøres, når særegne grunde taler for, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan opnås.

Har en tiltalt i henhold til denne bestemmelse været afskåret fra at overvære afhøringen af et vidne eller en medtiltalt, skal tiltalte, når han på ny kommer til stede i retssalen, have oplysning om, hvem der har givet forklaring i hans fravær, dog eventuelt uden oplysning om vidnets bopæl, jf. nedenfor, og om indholdet af forklaringen, for så vidt den angår ham.

Retten kan endvidere efter begæring træffe bestemmelse om, at et vidnes bopæl ikke må oplyses for tiltalte, såfremt afgørende hensyn til vidnets sikkerhed taler derfor, og det må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar, jf. retsplejelovens § 848, stk. 3.

Såfremt statsadvokaten under domsforhandlingen agter at fremsætte begæring om hemmeligholdelse af et vidnes bopæl, kan statsadvokaten i henhold til retsplejelovens § 835, stk. 2, under sagens forberedelse give forsvareren pålæg om ikke at videregive oplysninger om et vidnes bopæl til den tiltalte. Dette pålæg kan af forsvareren indbringes for retten.

Efter gældende ret er det således ikke muligt at hemmeligholde et vidnes navn for den tiltalte, mens vidnets bopæl under særlige omstændigheder kan hemmeligholdes for tiltalte under hele sagen. Retten kan træffe beslutning om, at tiltalte ikke skal være til stede i retssalen, mens et vidne afgiver forklaring, men tiltalte skal også i disse tilfælde have oplysning om, hvem der har afgivet forklaring, og om indholdet af vidneforklaringen, for så vidt den angår ham.

2.2.1. Gældende ret før forbudet mod anonyme vidner.

Indtil Folketingets vedtagelse af lov nr. 321 af 4. juni 1986 om forbud mod anonyme vidner indeholdt retsplejeloven ikke udtrykkelige bestemmelser om adgangen til i straffesager at føre vidner, hvis identitet holdes skjult for den tiltalte, men det var forudsat, at oplysning om et vidnes identitet kunne hemmeligholdes for den tiltalte.